

N. 95

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΟΥ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΔΕΑΝΩΡΗ ΚΑΙ Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
(ΟΔΟΣ ΟΡΘΟΔΟΜΙΑΤΡΕΙΟΥ, ΟΙΚΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ)

1886

Τῆς Ἰανουαρίου
Μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος
Γεωργίου
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, συνελθόντες σήμερον ἐορτάζομεν, ὅτι ἐδείχθης στερρότατος, καὶ ἀνεπηρέαστος, τοῦ κρατοῦντος ἀναιδῶς, τῷ λυσσῶδει φρυάγματι, ὃν κατήλεγξας, λογισμοῖς εὐσεβέσι πεφραγμένος, δι' ὧν ἡγείρας τροπαίων, στίλβων τρισμάκαρ Γεώργιε.

Ὡσπερ θῆρες ἀτίθασσοι, οἱ τῷ σκότει προσκείμενοι, κατασχόντες εἰλκόν σε πρὸς ἀσέβειαν· ὡς δὲ στερρῶς ἀπελάκτισας, ὡς ἄρκυν ψυχόλεθρον, θεία αἴγλη λαμπρυνθεῖς, τὴν ἀπόπτυστον ζόφωσιν, τὴν ἀμύθητον, τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ μερόπων, εὐφροσύνην ἐμνηστεύσω, πανευκλεῶς ἀνδρικότατε.

Ἀπειλὰς οὐ κατέπτηξας, οὐδὲ πείραν κολάσεων, τῷ Χριστοῦ κρατούμενος θείῳ ἔρωτι, δι' οὗ ἐδείχθης συνόμιλος, ἀνδρείῳ τῷ λήμματι, τοῖς ἁγίοις ἀθληταῖς, τοῖς τὸ αἷμα ἐκχέασιν ὑπὲρ πίστεως, τῶν στεφάνων ἐκείνοις μετασχών τε, τῶν ἀρρήτων ἐπαξίως, ἐν τοῖς ἁγίοις σκηνώμασι.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένος, Γεώργιε τρισμάκαρ, ὠφθης ἀδιάσειστος πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων· καὶ τὴν ἀγχόνην ἀσμένως αἰρετισάμενος δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου σου, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς τῶν ἀπείρων ἰάσεων, δι' ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς φυγέντας τὴν πίστιν διεθέρμανας, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ, τῷ παρέχοντι αἰεὶ τῆς ἀνθρωπίνου σωτηρίας τὴν ἔλλαμψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶσοδος, τό, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ' αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεῦσατέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη

κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἓν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν συνεκπολεμησάμενος αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοιχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλίσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυνατῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένο ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων·

ἔτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς συνελθόντες Γεώργιε, τὴν μνήμην σου φαιδρῶς ἐορτάζομεν· θείῳ γὰρ ἔρωτι κατασχεθεῖς, τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταπεφρόνηκας, καὶ τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ ἀνωμολογήσας, τὸν δι' ἀγχόνης ὑπέδέξω θάνατον· ἔθεν καὶ ὑπερπτάς τῶν ἐνθάδε, περιπολεῖς ἐν οὐρανοῖς, συνόμελος ἀγγέλων γενόμενος.

Ὁ αὐτός.

Ως πολυτίμητον μύρον τοῦ Γεωργίου ἡ ἐπέτειος τῶν συνελθόντων πανήγυρις, κατακηλεῖ τὰς αἰσθήσεις, ἐκκενούμενον· τῷ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔρωτι κάτοχος γενόμενος, καὶ ἀλγεινῶν ἀπάντων ὑπεριδῶν, χαρίτων μυρίων ἀναπέπλησται, καὶ πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Γεώργιος, τὰς νοητὰς φάλαγκας τοῦ ἐχθροῦ διαφρόνης, λαμπρὸν ἀνήρατο τρόπαιον, δι' οὗ κατασχύνας τοὺς παλαμναίους, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εὐφροσύνης ἐνέπλησε, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸν ἀριστεία τοῦ Χριστοῦ, τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες συνελθόντες, Γεώργιον τὸν πανεύφημον, Ἰωαννίνων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ πολιούχον, καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῖς ποικίλως πάσχουσιν ἰαμάτων, τῆς εὐφροσύνης τῶν

πιστῶν προμνηστέα, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πολύκροτον κατασχύνην, καὶ διαπρύσιον πρέσβυν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀσπύριος ἐκ θείου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τῶν ἀθλητῶν, τὰ στίφη συνελθόντα, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων, τὸν μάρτυρα Κυρίου ἐνδόξως εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

Σκευὸς μαρτυρικὸν, Πνεύματος χρηματίσας, Γεώργιε τρισμακάρ, μετέστης κατ' ἀξίαν, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Κήρυξ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς πίστεως Κυρίου γενόμενος ἐστέφθης, μαρτυρικῶ στεφάνῳ, ἐν οὐρανοῖς πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πανδαισίαν κοινὴν συγκροτήσας ὁ ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ νεομάρτυς Γεώργιος, συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐστίασιν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ἐπέτειον μετ' ἐγκωμίων γεραίροντες· λαμπρῶς γὰρ ἐναθλήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, αἴσχει ἀπλέτω τὸν ἐχθρὸν περιέβαλε, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον κομισάμενος, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον μάρτυρα Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιούχον στερεόν, ἄσμασιν ἐγκωμίων ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνάθλησε λαμπρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρὸν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τίθεις ὑπὲρ Χριστοῦ δι' ἀγχόνης τρισμακάρα, ἀμύθητον χαρὰν τοῖς πιστοῖς ἐμνηστεύσω, στεφθεῖς διαδήματι βασιλείω Γεώργιε, σὲ γεραίρουσιν αἱ τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν εὐφημεῖ σε, ὡς θεῖον κειμήλιον.

Δόξα. Ὅμοιον,

Αστέρες φαινοὶ ἀνεδείχθητε ὄντως, ἐκλάμπαντες παιδρῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, Γεώργιε τρισόλβιε, καὶ τρισαυγῆ Ἰωάννη, μέγα καύχημα τῶν εὐσεβῶν τῇ χορείᾳ, καὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τὸ κλέος, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ιωαννίνων ὁ λαὸς ὁ χρισεπώνυμος, ἐν ὑμνωδίαις καὶ φαιδραῖς παννύχους στάσει, σοῦ τὴν ἐπέτειον μνήμην ἐορτάζει· τῶν ἀσωμάτων δὲ πᾶσαι καὶ ἀθλητῶν, χορεῖαι συγχαίρουσιν ἐν Χριστῷ, δαιμόνων τὸν τάφον σου, καθορώντων προχέοντα, μετὰ φρίκης ἰάματα, τοῖς πιστῶς αὐτῷ προσπελάζουσιν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς τεῖχος ἀκράδαντον ἀπεριτρέπτω νοῖ, ἀντίστης μακάριε ταῖς ἰοβόλοις βουλαῖς, τῆς δεινῆς ἐξομόσεως· ὅθεν τὴν φωτόφορον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Επάκουσον Δέσποινα ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βρωῆτος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παράσχου τὴν ἀφεισιν· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, ῥύσαι με Θεοτόκε τοῦ πυρὸς τῆς γενένης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απέστης πονηρᾶς τοῦ Βελίᾳρ ἐνέδρας, ἐδέξω δ' ἐκ Θεοῦ τὰ τῆς νίκης βραβεῖα, ἐπαξίως τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀθλῶν ἀήττητε· ὅθεν χαίροντες ἀνευφημοῦμεν ἐν ὑμνοῖς, τοὺς ἀγωνάσ σου, καὶ ἀνδρικός ἀριστείας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα Ἠνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα.....

Τέλος. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ ἐνδοξος πανήγυρις, τοῦ νεομάρτυρος Γεωργίου, εἰς εὐφροσύνην συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς, ἀκτίσι καταυγάζοντος τὸ δε πάτριον ἔδαφος, ἐν ᾧ τοὺς λαμπροὺς αὐτοῦ ἀθλοὺς ἐνεδείξατο. Μεγαλαυχεῖτω οὖν ἡ πόλις Ἰωαννίνων, ὡς ἐν πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα φέρουσα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀβλήσει μαρτύρων εὐκλεῶν κοσμουμένη, ᾧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς δωρήσαιο ἰλασμὸν παντὶ τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι. Εἴθ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄,

καί, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανών.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νομίμως τὸν ἱερὸν δρόμον τελέσας μακάριε, λελαμπρυσμένος τῷ Θείῳ θρόνῳ παρίστασαι, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος.

Ἐνδόξως διαδραμῶν, τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ αἰκισμοῖς ποικίλοις προσομιλήσας, τὴν μακαρίαν κληρουχίαν ἀπειληφας μακάριε.

Ὡς ἄλλη ἐνεδείχθη Σιλωὰμ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου ἁγιε, πρὸς ἣν οἱ πιστοὶ κατεφεύγοντες, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν λαμβάνουσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄχρονος λόγος ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἐν χρόνῳ, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσε πλημμελέματα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀγάπης τῆς εἰς Χριστὸν πεπληρωμένος, τῶν ἐναντίων ἀπάντων τὰς προσβολὰς ἀπελάκτισας, καὶ τοῖς ἄθλοις στεβρῶς ἐνεκαρτέρησας.

Πονηρίαν ἀπεβράπτισας ψυχοφθόρον, τῶν νοητῶν θεόφρον Γεώργιε, τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν ἐνστερνισάμενος.

Κηρύττουσιν εὐσεβεῖς, τὴν ἀένναον πηγὴν τῶν ἰάσεων, οἱ δυσαλθέσι πάθεισι κεκρατημένοι, καὶ Θεία δυνάμει ἀπαλλασσόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ἡ βασίλειον πορφυρὶς, ἦν φορέσας ὁ κτίστης, τὴν παγκόσμιον σωτηρίας ἐξειργάσατο.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν παβρῆσίαν σου, καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν καρτερίαν σου, Γεώργιε μακάριε, χριστιανῶν εὐχος μέγα.

Σὺ γὰρ παραδέδωκας, ταῖς βασάνοις τὸ σῶμά σου, θάνατον δεξάμενος, τὸν δι' ἀγχόνης γενναίως διὸ στεφάνων κατηξίωσαι ἐπουρανίων τρισόλβιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς γῆ ἀγαθὴ καρπὸν, μελισταγῆ ἀναδέδωκας, τὴν μαρτυρικὴν σου ἄθλησιν Γεώργιε διὸ κατὰ χρέος τιμῶμεν τὴν ἐνδοξόν σου πανήγυριν.

Καταφρονήσας τὰ τοῦ βίου, ἡδέα καὶ ἔλκοντα, ὡς τῷ Χριστοῦ στοιχοῦμενος ἔρωτι, μετ' εὐφροσύνης ἀφράστου προκεχώρηκας εἰς τὸ τοῦ μαρτυρίου στάδιον μακάριε.

Ἐνέπλησας εὐφροσύνης τοὺς πιστοὺς, τὴν ἀπαράτρεπτον ἰδόντας καρτερίαν σου, ἣν ἐπεδείξω γενναιοφρόνως, τῇ χάριτι θεωρακισμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν, ἦν προστύπου τῷ θεόπτει Μωϋσῆ, ἀκαταφλέκτως πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ἐμιλήσασα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου πῶς.

Ἀθλητικὸν δρόμον διαδραμῶν, ὡς λίαν συντεταμημένον καὶ ὠκιστον, τὴν ἐνδοξὸν ἀνάβρῃσιν ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ τοῦ βραβευτοῦ σου Γεώργιε.

Ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ διάνοιαν γενναίαν ὑπέδειξας μακάριε κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐμύσου γενναίως ἀνδρισάμενος.

Ἀπολακτίσας τῶν ἐναντίων τὰς δωρεὰς, δόξαν οὐράνιον ἐσχες παρὰ Χριστοῦ, διηνεκῶς συνεχῆ παρ' αὐτῷ τῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραγῆς, κατ' ἐχθρῶν παραβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θράσος δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, πρὸς τοὺς ἄθλους μετ' ἀπλέτου ἐχώρησας γενναιότητος, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἀγχόνης ἀσμένως ἀναδεξάμενος.

Δυναστας μαινομένους κατήλεγξας, θεία δυνάμει ἀηττήτω στοιχειούμενος, καὶ τροπαιοῦχος ἀνεδείχθης, ἐναθλήσας ἐννομώτατα.

Τὸ αὐτεξούσιον τῆς ψυχῆς, λαμπρῶς ἀναδείξας, τὸν πολυμήχανον κατηχόντισας δράκοντα, εὐθαρσῶς χωρήσας πρὸς τὴν ἀθλισιν τρισόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὡ θαῦμα! τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται, μεγαλαυχοῦσα, τῇ σεπτῇ ἀθλήσει σου, δι' ἧς ἐκτήσω θησαυρὸν, Ἰωαννίνων πόλις ἐρίτιμον, τῶν ἱερῶν σου, λειψάνων Γεώργιε.

Ὁ οἶκος.

Γονέων εὐσεβῶν ἐκφύς μακάριε, ἀγωγῆς μὲν εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέτου τετύχησας, δι' ἔνδειαν δὲ, γραμμάτων πείρας ἡμοίρησας. Ὅθεν καὶ αὐτουργὸν μὲν βίον μετελθὼν, ἀρεταῖς δὲ διαπρέποντα, νομίμω γυναικί συνήφθης, ὅτε υἱοῦ πατῆρ ἐξ αὐτῆς γενόμενος, τότε πρὸς ἐξόμοσιν ἐκβιασθεῖς, γενναίως ἐνήθλησας, Χριστὸν εὐθαρσῶς ἀνακηρύξας Θεὸν τε καὶ Κύριον· διὸ καὶ τὴν σορὸν τιμῶμεν τῶν ἱερῶν σου λειψάνων, Γεώργιε.

Τῇ ιζ' τοῦ Ἰανουαρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

«Γεώργιος γῆν ἀροτριάτας ξένως,

«Ξένον στάχυν ἤμησον ἄφθιτον κλέους,

Ἐν δεκάθ' ἐβδομάτῃ τε Γεώργιος ἔλλιπε γαῖαν.

Οὗτος ὁ ἀείμνηστος νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος υἱὸς ὑπῆρξε γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, Κωνσταντίνου καὶ Βασίλως, ἐκ τινος χωρίου τῆς ἐπαρχίας τῶν Γρεβενῶν ὀρρωμένων, θναζομένου Τσοῦρχλι, ἀνθρώπων ἐνδεῶν, καὶ πορίζμένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς γεωργίας, οἵτινες γεννήσαντες τὸν Γεώργιον, καὶ εὐσεβῶς ἀνατρέψαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν δι' ἀπορίαν ἐκπαιδεῦσαι αὐτόν· ἀπειρος δὲ γραμμάτων ὡς ἐκ τούτου διαμείνας, καὶ ἀπορφανισθεὶς τῶν γονέων του ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ διέμεινε μέχρι τινὸς ὑπὸ τοὺς ἀδελφούς του μετὰ ταῦτα δὲ μεταβάς εἰς Ἰωάννινα, ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπομίσηος, ἀπλοῦς ὑπάρχων τὸν τρόπον, καὶ πρῶος καὶ μὴ ἀπολειπόμενος τοῦ θαμίζειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν ταῖς εὐκαιρίαις του. Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1836 διετέλει ὡς ἱπποκόμος παρά τινι θωμανῶ ἐν διαπρέποντι ἀξιώματι ὄντι παρά τῶ τότε διοικητῇ τῶν Ἰωαννίνων· θωμανοὶ δὲ τινες ἐκ τῆς εὐτελεστέρης μοίρας, ἐμπαθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, συκοφαντίαν αὐτῶ προσήψαν, ὡς δῆθεν ἐξομόσας πρό τινος καιροῦ, πάλιν ὡς χριστιανὸς διάγει, καὶ ἀπαχθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Μαχκεμέν, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ἂν οὕτως ἔχη τὰ κατ' αὐτόν, εὐθαρσῶς ἀνωμολόγησεν, ὅτι οὐδέποτε ἀρνησίχριστος ἐγένετο, καὶ ἀδίκως συκοφαντεῖται παρ' αὐτῶν· ὁ δὲ κριτής, συνέσει διαπρέπων, ἐγνώρισεν ὅτι ἐμπαθῶς κατηγορεῖται ὑπ' αὐτῶν· διὸ καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπερίτμητον εὐρὼν ἀπέλυσεν.

Παρά τῶ εἰρημένῳ αὐθέντι διατελῶν ἐν Ἰωαννίνοις συνεζεύχθη νομίμω γυναικί Ἐλένη τοῦνομα, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1837. Ἐλθόντος δὲ εἰς Ἰωάννινα ἡγεμόνος τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ, ἐμισθώθη παρὰ τῶ διορισθέντι νέῳ Μουσελίμῃ τῶν Φιλιάτων, καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖσε· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπανακάμφαντος εἰς Ἰωάννινα τοῦ Μουσελίμῃ ἔνεκεν ἰδίων ὑποθέσεων, ἦλθε μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Γεώργιος ὡς ἱπποκόμος. Τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1838 ὁ Μουσελίμης, διαπεράνας τὰς ὑποθέσεις του, ἐξεκίνησεν εἰς Φιλιάτας ὁ δὲ Γεώργιος, ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του ἔτεκεν υἱόν, ἐξητήσατο παρ' αὐτοῦ τὴν

ἀδειαν, ἵνα διαμείνῃ τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, καὶ ἔπειτα νὰ υπάγῃ, ὁ δὲ σκοπὸς αὐτοῦ ἦν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν βαπτισμὸν τοῦ νεοτεχθέντος υἱοῦ του· τῇ 12ῃ. Ἰανουαρίου, ἡμέρα τετάρτη πρωί, θωμανός τις τῶν ἐκδεδητημένων, ἀπαντήσας αὐτὸν εἰς τινὰ ὁδόν, ἐδράξατο αὐτοῦ λέγων, Σὺ ἔγινες Τοῦρκος, καὶ πῶς ἤδη Χριστιανὸς διάγεις; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Μῆτε Τοῦρκος ἐγενόμην ποτὲ, μῆτε τὸν Χριστὸν μου ποτὲ ἠρνήθην· Χριστιανός, καὶ ἤμην καὶ αἰεὶ εἰμί. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἀθροισθέντων καὶ ἄλλων θωμανῶν ἐκ τῶν παραπορευομένων, καὶ συμμαρτυρούντων τῷ ἀπ' ἀρχῆς δραξαμένῳ τοῦ Γεωργίου, θορύβου γενομένου ὑπὸ τῆς ἀθροίσεως συμμιγῶν ἀνθρώπων, ἐπέστη ἐν τούτῳ καὶ τοῦ Διοικητοῦ Καβάζπασης ὅστις ἀνερευνήσας τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου, ἤκουσε παρὰ τῶν ἐκεῖσε θωμανῶν, ὅτι οὗτος, δεικνύοντων τὸν Γεώργιον, Τοῦρκος γενόμενος πρό τινος καιροῦ, ἤδη Χριστιανὸς διάγει· ὁ δὲ συνεχῶς ἀνακράζων Χριστιανὸς καὶ ἤμην πάντοτε, καὶ εἰμί, καὶ οὐδέποτε Τοῦρκος ἐγενόμην, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Καβάζπαση, ἐφυλακίσθη, καὶ περὶ τὸ δειλινὸν ἀπήχθη εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου ἐξετασθεὶς, καὶ ποικιλοτρόπως βιασθεὶς εἰς τὴν ἐξόμοσιν, διέμεινεν ἀκράδαντος ἐπὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως, καὶ ἀπαχθεὶς, αὐθις ἐφυλακίσθη. Ὁ Ἀρχιερατεῶν τότε ἐν Ἰωαννίνοις κύριος Ἰωακείμ· ὁ ἀπὸ Δρυϊνουπόλεως, (ὁ ἐν ὑστέροις ἀπὸ Κυζίκου εὐκλεῶς Πατριαρχεύσας) ἀπήλθεν εἰς τὸν Μεχκεμὲν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, καὶ ὠμίλησε τὰ δέοντα, ἀποείξας διὰ λόγων ἰσχυρῶν καὶ ἀναντιρρήτων τὴν ἀθωότητα τοῦ Γεωργίου, ἐκεῖθεν δὲ ἀπήλθε καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ εἶπεν ὅσα ἔδει, ἀλλ' οἱ λόγοι του οὐδὲν ἰσχυσαν, καὶ τοὶ βάσιμοι ὄντες καὶ ἀληθεῖς.

Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πολυειδῶς βασανισθεὶς ὁ Γεώργιος ἐν τῇ εἰρκτῇ ἵνα ἐξομῶσῃ, διέμεινε στεῆρες καὶ ἀμετάτρεπτος, καὶ τῇ πέμπτῃ πρωί ἀπήχθη πάλιν εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου ποικιλοτρόπως ἐν πρώτοις κολακευθεὶς, καὶ ἐν ὑστέροις ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, καὶ ἐμπτυόμενος, καὶ μαστιγούμενος

ὑπὸ τῶν περιστώτων θωμανῶν, ἔλεγε τοῦτον μόνον τὸν λόγον, Χριστιανὸς εἰμι καὶ πάλιν ἀπαχθεὶς ἐν τῇ εἰρκτῇ, δεινῶς ἐβασανίσθη δι' ἄλλης τῆς νυκτός, ἐπιφωσκούσης παρασκευῆς, ἀκίδων ἐμπαγισῶν ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του καὶ πετρῶν μεγάλων ἐπινεθειῶν ἐπὶ τὰ στήθη αὐτοῦ, ἅτινα γενναίως ὑπέφερε, συνεχῶς λέγων Χριστιανὸς εἰμι· τὸ δὲ σάββατον πρωί ἀπήχθη εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου σύλλογος ἐγένετο πολλῶν θωμανῶν· τότε προεβλήθη αὐτῷ, ἵνα ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ λάβῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀντιβραβεύσεις ἂν ἐξομῶσῃ, ἢ νὰ λάβῃ θάνατον σκληρὸν ἂν ἐπιμείνῃ εἰς τὸ πρότερον φρόνημά του. Ὁ δὲ γενναίως ἀνωμολόγησεν ἐνώπιον πάντων «Χριστιανὸς καὶ ἤμην ἀπ' ἀρχῆς, Χριστιανὸς εἰμι καὶ ἔσομαι μέχρι τελευταίας μου πνοῆς.» Τρὶς εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, καὶ τρὶς ἐξήχθη, καὶ ἐπειδὴ ἔμεινε ἀμετάτρεπτος, ἐξεδόθη ἐγγράφως ἡ ἀπόφασις νὰ φονευθῇ. Ἐκεῖθεν ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν ἀνθύπατον (Κεχαγιάμπεην) ὅπου πολυειδῶς ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν· ἐκεῖθεν δὲ ἀπήχθη καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Μουσταφᾶ πασᾶν· ὁμολογήσας δὲ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀδεῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀπαχθεὶς ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, Ἰανουαρίου 17, περὶ ἕκτην ὥραν ἀπηγχονίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, πλησίον τοῦ χάνδακος τοῦ μεγάλου φρουρίου, συνεχῶς ἀνακράζων, Χριστιανὸς εἰμι, ποιήσατέ μοι εἰ τι δεινὸν οἴδατε. Ἐμεινε τὸ σῶμα αὐτοῦ κρεμάμενον μέχρι τῆς τετράδης, Ἰανουαρίου 19· καὶ κατ' αὐτὴν ἐδωρήθη τὸ νεκρὸν αὐτοῦ σῶμα, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ Βυζύρη, εἰς τὸν ῥηθέντα Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων κύριον Ἰωακείμ, ὅπερ, μετακομισθὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, ἐτάφη ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ μεγάλης συνδρομῆς τῶν Χριστιανῶν, καὶ μετὰ τῆς ἀνηκούσης παρατάξεως παντὸς τοῦ Ἱερατικοῦ κλήρου. Τελεῖ δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ ἀπειροπληθεῖς ἰάσεις τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις, καὶ χυῖς ἔλαιον ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τῆς κανδύλας του, κομισθέντα καὶ ἀλλαχοῦ

ὑπὸ ἀνθρώπων εὐλαβῶν καὶ φιλοχρίστων, συνετέλεσαν εἰς θε-
ραπείαν δεινῶν παθῶν καὶ ἀνιάτων.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

- » Σεπτὸν δέμας μάρτυρος καὶ κεύθεις τάφε!
- » Ἄλλ' οὐ χάριν κρύψειας, ἦν θείαν λάχε.
- » Ἰαμάτων γὰρ ἀφθόνους βρούει ῥύσεις
- » Γοῖς ποικίλων πάσχουσιν ἐκ νοσημάτων,
- » Παθῶν δυσαλθῶν κεκρατημένοι ὑπο.
- » Ξένον δὲν οὐδὲν εἰ τελῆ τεραστίους
- » Πράξεις ὁ Χριστοῦ παθῶν πίστεως ὑπερ.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Τῶν ἰαμάτων τὴν θείαν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος,
θεραπείας τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ ἀπελαύνεις πνεύματα τῶν
προστρεχόντων μετὰ πίστεως.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐναθλήσας, ἐν οὐρανοῖς ὑπεδέξω τὸν στέφανον,
καὶ σὺν ἀγγέλοις καὶ ἀθληταῖς συγχορεύεις, λαμπρῶς ἀγαλ-
λόμενος.

Βασάνοις τοῖς ἀνυποίστοις, τὸ σῶμά σου παραδέδωκας, τὰς
ἀπειλάς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, διὸ καὶ τῆς οὐρανοῦ κληρου-
χίας κατηξίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγισμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ
γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν αἰρετισάμενος, εἰς χεῖρας τοῦ Δε-
σπότη τοῦ πνεῦμα σου παραδέδωκας, μακάριε, τοὺς ὑπεναν-
τίους ὡς μὴ ὄντα λογισάμενος.

Ἐννόμως τὸν δρόμον ἀνύσας ἐνδόξε κατὰ τὴν Παύλου φω-

νήν, τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον ἀπειληρῶς, πρεσβεύεις ὑ-
πὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπεσχίασεν ἐπὶ σέ, ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων, καὶ τοὺς ποικί-
λως πάσχοντας θεραπείας, τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου προσ-
τρέχοντας.

Θεοτοκον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη Ἄγχαντε Μήτηρ ἐ-
δείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα πανά-
μωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ἔθεν
πάντες σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Φωστὴρ ἀναδειχθεὶς ἡμῖν, καὶ καλλίνικος, καταυγάξεις
πάντας τοὺς πιστοὺς ταῖς μαρτυρικαῖς σου αὐγαῖς, τοὺς τὴν
μνήμην σου ἐορτάζοντας μετὰ πόθου καὶ πίστεως.

Τῆς πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα, τοὺς πιστοὺς εὐφροσύ-
νης ἐνέπλησας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἤδη ἀγαλλόμενος, πρεσβεύεις
ὑπὲρ ἡμῶν τρισμάκαρ Γεώργιε.

Εὐδῶδει μύρω τὰς ψυχάς, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην
σου μακάριε, μυρίζεις ξενοπρεπῶς, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου,
πανυχίως ἰσ ταμένων σοι.

Θεοτοκίον

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρη-
σαι τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον
τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ὁ εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένη, ἀκρο-
γωνιαῖος ἐτήθη Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
ἐπογγελλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνωμεν

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Μετὰ σπουδῆς συνέλθωμεν ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει, τοῦ ἀθλο-
φόρου μάρτυρος καὶ κλεινοῦ Γεωργίου, καὶ τὴν ἐπέτειον μνή-
μην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν, ὅστις παθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ, δόξαν
ἀκήρατον ἔσχε, τοῦ ἐκτελεῖν διηνεχῶς, χάριτας ἰαμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἰωαννῖνον ἢ πόλις πανηγυρίζει φαιδρῶς, τὴν μνήμην σου τιμῶσα τὴν ἐπέτειον πόθῳ· κειμήλιον γὰρ ἔσχε καὶ θησαυρὸν, τὴν πανέντιμον θήκην σου, ἐξ ἧς ἀένναος χάρις καὶ δαψιλῆς, ἰαμάτων ἀναβλύζεται.

Ὅμοιον.

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις μάκαρ Γεώργιε, ἀθλήσας ἐπαξίων στεφάνων ἠξιώθης· διὸ καὶ συγχορευῶν ἐν οὐρανοῖς, ταῖς ἀύλοις δυνάμεσιν, οὐ διαλείπεις πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου.

Ὅμοιον.

Ὡς ἐνστάσιν τὴν ὑστάτην ἔργῳ ἐκράτυνας, ἐστὼς πρὸ τῶν τυράννων, ἠλάλαξαν ἐνθέως, οὐράνιαι χορεῖαι τῆς σῆς ψυχῆς, τὸ στεφάνον, εὐφημήσασαι, ὡς ἠττηθεὶς δὲ ὁ δράκων ὁ σκόλιος, ἐναθλίως ἐξολώλυξεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ νέον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον ὑπλίτην, εὐφημιῶν στέμματα ἀναδῆσωμεν Γεώργιον, ὃς ἀνατέταλκεν ἡμῖν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὡς Ἰωάννης ὁ κλεινός, τῆς πατρίδος τὸ εὖχος. Χαίρετε οὖν δυὰς μακαρία, ἀστέρες παμφαεῖς ἀποστίλθοντες ἐν τῷ ἐσμῷ τῶν μαρτύρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος, οἱ κλέει ἀπλέτῳ περιβαλόντες τὰ πάτριον ἔδαφος, καὶ τὸν δυσώδη λάφυγγα τῆς κατωφρυωμένης ψευδοσοφίας ἀποφράξαντες· ὡς ἔχοντες οὖν παρρησίαν πρὸς Θεὸν, μὴ διαλίπητε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ᾠδὴ γ΄. καὶ δ΄.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ κγ΄. Ἀπριλίου.

πίστιν τῆς, καὶ δοξάζουσα τὸν Θεὸν
μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

17. Γῆ δεκάτη ἐνάτη Μαΐου 1853.

Ἰωάννου Δερβένου καὶ Σωσάννης τοῦνομα Ἰωάννης καὶ Σωσάννης, ἐκ τῆς χώρας Μονοδένδρου ὑπέπεσεν εἰς ἀσθένειαν βαρυτάτην, ὥστε τὰ ὑπὸ τοῦ σώματος καὶ κάτω μέλη τοῦ σώματός της ἔμειναν πλέον ἀκίνητα εἰς παραλυσίαν· πάσχουσα ὅθεν πέντε μῆνας οὕτω πως, καὶ κινηθεῖσα ἐν τῷ χωρίῳ ὑπὸ ἰατρῶν θεραπευθῆναι, διὰ προτιμίας τῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων χωριανῶν ἐτέθη ἐφ' ἵππου, καὶ δεθεῖσα καὶ βασταζομένη μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ἐπισκεφθῆ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἰατρῶν· ἀλλὰ τόσον αὐτῇ, καθὼς καὶ οἱ γονεῖς της προτιμήσαντες τὴν μετακόμισιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νεομάρτυρος, καὶ ἀλείψαντες τὰ παραλυτικά μέλη τοῦ σώματός της ἐκ τοῦ ἐλαίου τῆς κανδύλας τοῦ Ἁγίου, ἐδέοντο μὲ πίσιν τὴν ἴασίν της· τὴν δὲ ἐπαύριον μόνῃ ἡ ἀσθενῆς Εὐγενία ἐν μεσημβρία ἠσθάνθη σεισμόν τινα, καὶ παραχρῆμα αἴφνης ἐνόησεν ἐλεύθερα καὶ ἰσχυρὰ τὰ παραλυτικά μέλη τοῦ σώματός της καὶ ὑγιῆ· καὶ ὡς ὀθουμένη ὑπὸ ξένης θείας δυνάμεως ἠγέρθη ἄκουσα, καὶ ἰσταμένη εἰς τοὺς πόδας ἐπεριπάτει ἐλευθέρως, θαυμάζουσα καὶ ἡ ἴδια, θεωροῦσα ἀπηλλαγμένην ἑαυτὴν ἐκ τῆς ὀλικῆς ἀσθενείας της διὰ μιᾶς, εὐχαριστοῦσα καὶ δοξολογοῦσα τὸν Σωτῆρα της. Οἱ δὲ γονεῖς της ἐναγκαλισθέντες ταύτην, χαίροντες καὶ δακρυρροῦντες ἐκ τῆς χαρᾶς των, ἐδόξαζον τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον. Ὅθεν, τοῦ θαύματος τούτου διαγγελθέντος ἐν τῇ πόλει Ἰωαννίνων, προσῆλθον πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ εἶδον ἰδίως ὀμμασι τὴν χριστιανὴν ταύτην ἐλευθέραν πάσης ἀσθενείας, καὶ περιπατοῦσαν, ὡς νὰ μὴ ἦτον πρότερον ἀσθενῆς. Εἰσι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ τεράστια τοῦ Ἁγίου, τὰ ὁποῖα χάριν συντομίας δὲν κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα.

ΤΕΛΟΣ.